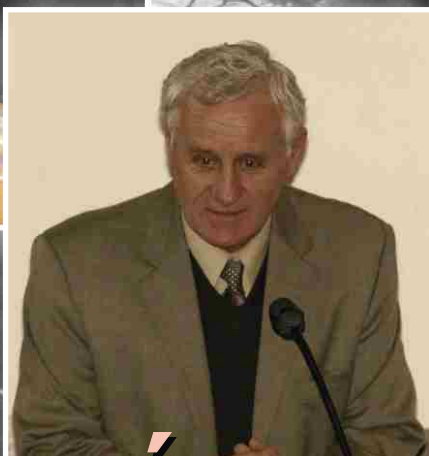

SBOROVÝ LIST CÍRKVE BRATRSKÉ V BRNĚ, KOUNICOVA 15

KOMPAS

PROSINEC/2010

SBOROVÝ DEN

BRODFEST

ČTVERÝ PŘÍCHOD JEŽIŠE

PROGRAMY NA PROSINEC 2010

- 2 Na cestě
Danka Truksová
- 3 Úvodník
Honza Kvapil
- 4 Výhledy na prosinec
Jan Asszonyi
- 5 Čtyřech příchod Ježíše Krista
Jan Asszonyi, Petr Kvapil, Jakub Škarvan, Petr Raus
- 9 Sborová kronika (prosinec)
- 10 Tři ohlédnutí za Brodfestem
V. Štiglerová, E. Kořínková, I. Zachariášová
- 13 Obrázky ze Siamu
Tomáš Veselý
- 14 Výlet malého dorostu
Iva Zachariášová
- 15 Povídaní vánoční
Věruška Benešová
- 16 Dětská vánoční slavnost
Andrea Štiglerová
- 17 Lego v Bohumilicích
Dáša a Eda
- 18 Dětský sboreček
Eliška Kořínková
- 18 CD - Veselme se, křesťané
Effatha
- 19 Programy
pátečníci, veteráni, Klub maminek, večírky, fotbalék
- 20 Měsíc prosinec ve sboru

NA CESTĚ

Kolik kilometrů již mám v nohách a kolik jich mám ještě před sebou? Kopce se přede mnou vlní jako závoj, když do něho zavěje vítr. Ten mně teď fouká přímo do tváře, a tak si podvědomě přitahuji svůj plášť k tělu, aniž bych mohl doufat, že mi to jakkoli pomůže.

Mí příbuzní jsou od nás na dohled, a přesto nepočkají. Ne snad, že by tolik spěchali do svého rodného města, jen prostě nechtějí jít s námi naším pomalým tempem. Navečer u tábořiště počkají a já cítím, jak se posměšně dívají, jak mají v očích výčitku i pohrdání.

To všechno kvůli této ženě, která vedle mě jede na oslu. Vzezřením i věkem je ještě dívka, ale její tvář je tak jiná, nepodobná tvářím jejích vrstevnic. Miluji ji, ale i přesto občas pocítím v srdci osten pochybností. I teď po tom všem.

Poté, co jsem ji chtěl v tichosti opustit, poté, co mě ve snu navštívil anděl, poté, co jsem jí slíbil, že ji budu ctít a opatřím jí vším, co bude třeba, poté, co jsem podepsal manželskou smlouvu. Budu ji milovat a budu ji ctít navzdory všem pochybnostem.

V tom okamžiku mu Marie pohlédla do tváře a řekla: „I já Tě budu milovat a ctít navzdory všemu, milý Josefe.“

Danka Truksová

Na titulní straně foto z podzimního sborového dne.

Fotografiemi do tohoto čísla přispěli:

David Fajfr, Alík, Iva Zachariášová, Jakub Škarvan a web (foto z bohumilické části Legoprojektu, mapa Siamu a ilustrace).

CÍRKEV BRATRSKÁ, BRNO

Modlitebna Kounicova 15;

kazatel Jan Asszonyi – tel.: 534 009 434;

sekretariát a kazatel Jakub Škarvan –
tel.: 530 342 302 (UPC)

K O M P A S

Sborový list Sboru Církve bratrské Brno, Kounicova 15

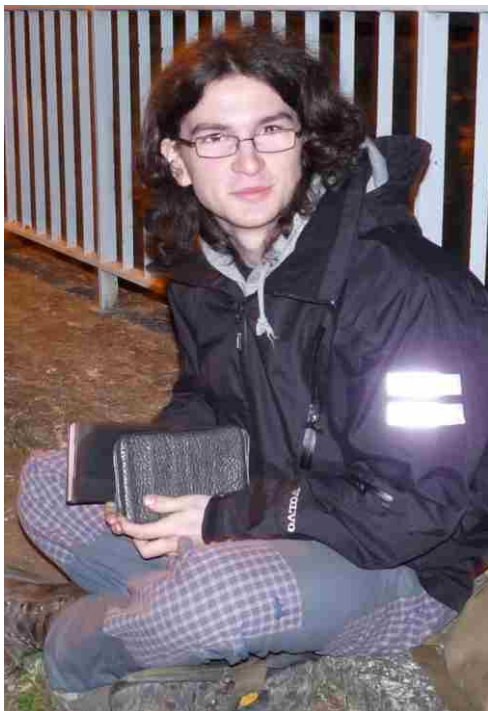
Vychází vždy první neděli v měsíci pro vnitrosborové účely. Uzávěrka příštího čísla 22. 12. 2010

Připravují: Lenka Broklová (broklova@volny.cz), Petr Raus (raus.p@upcmail.cz),

Iva Zachariášová (iva.zac@seznam.cz), David Fajfr (david.fajfr@seznam.cz)

ÚVODNÍK Advent

Postupem času se na velkém číselníku blíží ke svému konci (a zároveň počátku) ručička ukazující roky. S tím souvisí opětné zkracování dnů a příchod zimy. Čím dál tím víc kolem sebe slyším komentáře, které tomuto ročnímu období nepřejí. Lidem se nelíbí ponuré počasí, vstávání ani příchod domů za tmy. S končícím rokem či školním půlrokiem, popřípadě semestrem, přibývá práce. Člověk se tak dostává do změtí úkolů. K tomu všemu se přidávají i reklamy, které nám už nějakou dobu podsouvají téma blížících se Vánoc. Ty pak snad na někoho působí jako konečná záchrana, kdy se 24. prosince večer sejde celá rodina a člověk může alespoň na chvíli

tak trochu „zapomenout“. Jiným Vánoce nepřinášejí ani to.

Pro křesťany ale má toto období jiné rozměry. Nastává doba Adventu. Označení pochází z latinského slova *adventus*, tedy příchod. A tak si, v této době zvláště, můžeme připomínat příchod Božího Syna na svět. Za rok se mnoho změnilo. Nehledě na to, že postavy, místa i děj tohoto příběhu již jistě velmi dobře známe, možná nám dá Pán tentokrát poznat něco, co nám doposud unikalo. Když na to myslím, stává se mi tento čas ne dobou spěchu a shánění darů pro ostatní, ale dobou, kdy jsem Bohu vděčný za to, co pro nás udělal. Jsem rád, že si tyto události připomínáme právě touto dobou. Už jen proto, že se za dlouhých zimních večerů člověk snadno ponoří do četby Bible.

Začíná také doba hodnocení toho, co je za námi. Co jsme tento rok dostali, o co nebo koho jsme přišli. Možná jsou věci, kterých bychom se rádi zbavili, ale stejně se za námi potáhnou i příští rok. Při tom všem nám právě příběh narození Pána Ježíše dává naději. Doufám proto, že tento Advent strávíme radostně, neboť to, že se nám narodil Spasitel, rozhodně radostná zpráva je.

Pro mne osobně má tato doba ještě jeden význam, a to připomínku mého křtu. Jsem rád, když si uvědomím, že jsem pokřtěn. Jednoduše proto, že jsem tím do života získal někoho, ke komu se mohu upnout. Mohu v něj vložit naději a svěřit mu svůj život. Když pozoruji svět, zjišťuji najednou, jakou mám díky tomu „výhodu“; sice mnohdy nevím, kam právě mířím, ale vím, kdo mne vyslal a za kým se mohu vrátit. Ale

od mého křtu již uplynula přece jenom nějaká doba, a kdybych ji měl hodnotit po duchovní stránce, jistě bych mnohé věci rád vynechal. Mnohdy zůstalo u slov, ale na činy už se nedostalo. Období duchovního „nadšení“ se střídala s obdobím pasivity, kdy má Bible ležela dlouho zavřená na stole, kdy jsem měl daleko i k modlitbě. Na mnohé chvíle ale vzpomínám velmi rád, zejména když jsem směl poznat „na vlastní oči“ nějakou Boží vlastnost, o které jsem sice od malička slyšel a věděl, ale nikdy jsem ji ještě osobně neprožil.

Mnozí se jistě také těší na hory, na lyže. Lyžař nejsem, ale hory mne velmi přitahují. Když jsou ponořeny do bílého ticha, pomáhají člověku přemýšlet o věcech jinak.

Rád jen tak stojím uprostřed zasněžené pláně (obvykle spíše pole) nebo na kopci. Zima s sebou totiž přináší zvláštní klid, ale ten už je možno pocítit jen na odlehlých místech mimo město. Tyto chvíle jsou jedny z těch, kdy mám pocit, že jsem Bohu blízko, jako by mezi námi stálo o něco méně věcí, které se tam všemožně snaží vecpat, ať už za mého přispění, či nikoli.

Přeji nám všem, abychom v závěru tohoto roku (a třeba i více než obvykle) byli schopni „vyřadit“ ze spěchu kolem nás. Neposlouchat ruch komerce, ale hlas tichý a jemný, který nás zve k sobě. Kde můžeme znovu a znovu čerpat nové síly. Bůh to s námi myslí vážně. Je na nás, čemu dáme přednost.

Jan Quapka Kvapil

VÝHLEDY

ANEBO CO NÁS ČEKÁ A CO NÁS NEMINE V PROSINCI

Milí bratři a sestry,

minulý týden začala adventní doba. Je to doba příprav, kdy kromě všech praktických věcí, které musíme připravit na vánoční dobu, budeme mít možnost si znovu připomenout, že chceme být připraveni na příchod našeho Pána Ježíše Krista, který očekáváme. K tomu má posloužit i adventní a vánoční sborový program. Témata zvěstování adventních nedělí se ponosou ve znamení světla – adventní světlo na cestu, světlo pokání, světlo naděje a světlo svědeckví.

2. adventní neděle 5. 12. – V dopoledním shromáždění bude slavena Večeře Páně a bude pokřtěna Žofie Heroutová, dcera manželů Adama a Markěty .

4. adventní neděle 19. 12. – V 15.00 hodin se koná dětská vánoční slavnost.

Program shromáždění ve sváteční době a na přelomu roku:

Shromáždění na Hod Boží vánoční	25. 12.	9.00 hodin
Shromáždění na Štěpána	26. 12.	9.00 hodin
Biblická hodina	29. 12.	NEBUDE!

Silvestrovské shromáždění	31. 12.	17.00 hodin
Shromáždění na Nový rok	1. 1. 2011	NEBUDE!
Novoroční shromáždění s Večeří Páně	2. 1. 2011	9.00 hodin
Alianční modlitební týden	9.–16. 1. 2011	

Nedělní večírky:

– Neděle 5. 12. – Obrázky ze Siamu – vypráví a promítá br. Tomáš Veselý.
 – Neděle 12. 12. – Adventní večírek o Josefovi (otci/neotci Pána Ježíše). Program připravuje kaz. Jan Asszonyi, program doprovází písněmi Brněnský ekumenický sboreček.

– Neděle 19. 12. – Večírek se nekoná, v 15.00 hodin je možno zúčastnit se dětské vánoční slavnosti.

– Neděle 26. 12. – Večírek se nekoná.

– Neděle 2. 1. 2011 – Vánoční večírek. Program se připravuje.

SOLI DEO GLORIA

Samému Bohu sláva

S přáním pokojných dní Jan Asszonyi.

Čtverý příchod JEŽÍŠE KRISTA

Jeden z nejvýznamnějších teologů Jednoty bratrské Lukáš Pražský složil při vzpomínce na narození Pána Ježíše Krista píseň, v níž píše o jeho čtverém příchodu:

Čtverý Kristův příchod známe z Písma jistot:

první v těle jeho, druhý v duch věrného

a třetí při smrti, v čtvrtém má souditi.

(Evangelický kancionál, píseň č. 269, druhá sloka)

Příchod betlémský

A ty, Betléme efratský, ačkoli jsi nejmenší mezi judskými rody, z tebe mi vzejde ten, jenž bude vládcem v Izraeli, jehož původ je odpradáвна, ode dnů věčných. (Micheáš 5,1)

'A ty Betléme v zemi judské, zdaleka nejsi nejmenší mezi knížaty judskými, neboť z tebe vyjde vévoda, který bude pastýřem mého lidu, Izraele.' (Matouš 2,6)

Micheášovo proroctví i Matoušova připomínka Betléma zvýrazňuje kontrast. Betlém je oproti Jeruzalému, kde by se čekalo narození vládce, malé a bezvýznamné místo. Spolu s obyčejnou ženou a mužem, Marií a Josefem, stojí Betlém v řadě obyčejností, do nichž se rozhodl sestoupit Bůh. Pánu Ježíši se zalíbilo vstoupit do obyčejnosti a všednosti, kterou učinil zvláštní a

mimořádnou. I dnes je naší nadějí, že Pán Ježíš vstoupí do naší všednosti, naplní ji sám sebou a zvláštním společenstvím radujících se z jeho narození.

Nevíme, proč Hospodin zvolil jako místo narození svého Syna Betlém. Smíme ovšem tušit, že to nebylo náhodné místo. Již samotné jméno Bét-Lechem – Dům chleba – ukazuje na to, že v Domě chleba se narodil ten, kdo je Chlebem života pro druhé (J 6,48.51). Jistě není zanedbatelné ani to, že Betlém je úrodným místem. Moábská Rút zde našla svůj nový domov při sbírání klasů na polích. Klíčovým motivem příběhu knihy Rút je milosrdenství Bóazovo. Není vtělený Boží Syn vtělením milosrdenství Božího? Kolem Betléma byl dostatek pastvin pro pastýře s jejich stády. Není tedy divu,

že se právě v Betlémě narodil pastýř (nejen) lidu Izraele. Zdá se, že Betlém byl pro narození Spasitele vskutku příhodným a symbolickým místem.

V Betlémě se narodil Boží Syn, Slovo se stalo tělem (J 1,1). Původ Ježíšův je betlémský, i když, jak vzápětí ve svém proroctví poznamená Micheáš, *jeho původ (KP – východově) je odpradávná, ode dnů věčných*. Inkarnace (vtělení) je radostné tajemství, v němž se Pán Ježíš rozhodl jednak být nám nablízku a sdílet s námi naši lidskou bídu, jednak nás pak z této bídy vytáhnout. Svátý Boží Syn se stal člověkem a dokonce hříchem, abychom se my, lidé hříšní, stali svatými. Kdo toto skrze víru přijímá a bere za své, tomu je Pán Ježíš dobrým pastýřem.

Jan Asszonyi

Advent v srdci

Jak se narodil Ježíš Kristus do našeho srdce? Jak vstoupil do našeho vnitřního života? Jak odpovědět, aby druhý člověk pochopil?

Začneme otázkami: Jak vstoupí rodiče do srdce svého syna nebo dcery? A jak dítě přijme do srdce své rodiče? Maminka s tatínkem mají před svým dítětem malý náskok, těší se na jeho narození, vědí, že se narodí. Prožívají obavy, aby s příchodem nového človíčka všechno zvládli. Ale co chudák naše miminko. Narodí se do spousty světla a chladu, dostane na zadek a nezbyvá mu nic než si poplakat. Chce se po něm, aby samostatně dýchalo, samostatně papalo a samostatně kakalo... Bytostně se upne k té náruči, která ho chová, která ho k sobě tiskne, až cítí teplo a údery srdce, které buší v souzvuku s jeho srdíčkem. Na základě láskyplné péče přijme maminku, a když pečuje tatínek, tak i jeho. Naprosto jednoznačně a bez výhrad je má ve svém srdci a

rodiče jsou šťastni, že tomu tak je a že to mohou spolu prožívat... a pak přijde puberta... (no, ale to už je jiná kapitola).

Na sborovém dni 14. listopadu jsme dopoledne slyšeli kázání na téma z Lk 18,16–17 – Kdo patří do Božího království. Jsou to takoví lidé, kteří přijímají Pána Ježíše Krista jako děti. Přijali Jeho péči, přijali Jeho

lásku a nepochybují o cestě, po které je vede. Naučili jsme se již přijmout Ježíše Krista, jako to bytostně umí malé dítě, nebo jsme stále takovými křesťanskými pu-

bertáky, kteří zkouší, co si mohou dovolit, a přitom moc dobře vědí, že Pána Ježíše Krista potřebují jako svého Pána a Spasitele?

Petr Kvapil

Setkání s Kristem ve smrti

O smrti se nehovoří ani nepíše snadno ani jednoduše. Smrt je horizontem, za který víra dohlédne pouze v náznacích. Tam, kde nevěřící vidí pouze temnotu, zeď a prázdnou mapu, tam je Božímu lidu skrze Ducha svatého dopřáno spatřit světlo naděje a příslib nového, nekončícího horizontu Boží lásky a přijetí.

Na smrt se můžeme dívat nejen jako na hořké loučení, kdy opouštíme svět a vše na čem nám záleží, nýbrž také jako na očekávané a vyhlížené setkání. Ve smrti nejen opouštíme starý dobrý svět, ale odcházíme z něho, abychom vstoupili do světa nového. Ve smrti se nejen loučíme s blízkými, ale jdeme vstříc setkání s tím, kdo je nám zcela nejbližší a který nás předešel, aby vše připravil pro náš příchod (J 14,2).

Možná již máte zkušenost (nebo jí podobnou), že jste si objednali hotel, ale chybou v systému vás nikdo nečekal a nemohli nalézt ani vaše jméno. Ve smrti se však nemusíme obávat, že bychom se ocitli ve vstupní místnosti, kde nás nikdo nečeká, nikdo o nás neví a nikomu naše jméno nic neříká.

Představuji si to spíše, jako když jsem přijel do jednoho malého městečka v Oregonu. Jmenovalo se Drain a na ceduli pověšené na prvním stromě stálo anglicky velkým písmem napsáno „Vítej, Jakube“. Nikdo mě v tom městě neznal a ani já nikoho neznal, kromě jedné kamarádky. Její babička však způsobila, že jsem si v tomto městě v okamžiku připadal jako doma – vítán a očekáván uprostřed neznámé ciziny,

kteřá se po dlouhá tisíciletí nacházela v mapách za samotným horizontem světa.

Smrt je nejzazší horizont. Území skryté za touto hranicí žádná mapa nezachycuje, ale můžeme o něm vědět na základě biblické zvěsti Ježíše, který jediný zpoza tohoto horizontu přišel a vydal nám o něm svědectví. On sám si také vzal na starost celou přijímací agendu. On nejenže zná každého jménem, ale má připravené jméno nové, které bude napsáno nikoliv na ceduli pověšené na stromě při vstupu, nýbrž na bílém kaménku (Zj 2,17). Toto jméno nám bude klíčem, který otevře každé nebeské dveře.

Smrt není nikdy příjemná a nebude ani pro nás. Je spolu s koncem věků přirovnávána k porodním bolestem (Ř 8,22). Setkání s Kristem ve smrti bude znamenat i žár ohně, jak připomíná apoštol Pavel (1K 3,12–15). Apoštol Jan zase o tomto setkání

tváří v tvář hovoří jako o momentu, který nás naprosto promění. Dle jeho slov *nevíme sice, co budeme, ale víme, že mu budeme podobní* (1J 3,1–3). To je zajiště krásný výhled, byť tomu bude předcházet i dávka hořkosti.

Samotné setkání s Kristem bude ve své podstatě radostným setkáním s tím, kdo nás uvede do skutečného domova, kam putujeme pouští i oázami časného života. Smrt pozbyla skrze Krista svého ostnu (1K 15,55), stala se z ní brána ke skutečnému životu. Smrt, která se zdála být definitivní zkázou a trestem za neposlušnost, se naopak stala branou k věčnosti. Jako výhybka na cestě do záhuby zde působí kříž, který mění náš úděl ze smrti do života.

V městečku Drain mě nikdo před příjezdem neznal, kromě kamarádky, díky jejíž babičce, která pověsila mé jméno na strom, jsem si mohl připadat jako celebrita. Ač cizinec, mohl jsem mít pocit, jako bych přijížděl mezi své staré známé. Díky jménu visícímu na stromě jsem mohl zakusit teplo domova uprostřed ciziny. Podobně tomu bude i s námi. Díky jinému jménu a nápisu,

kteřý visel na dřevě... (J 19,20–22). V Něm je totiž do stromu hřeby vytesáno a krví vepsáno i naše jméno. Pohled na tento zkřížený kus dřeva nám i uprostřed ciziny tohoto světa připomíná, kde je náš skutečný domov (2K 5,1–10; Ef 2,19).

Na závěr své krátké adventní úvahy si půjčím ještě dva biblické výroky, které nalezneme v Janově evangeliu: *Já jsem dveře. Kdo vejde skrze mne, bude zachráněn, bude vcházet i vycházet a nalezne pastvu* (J 10,9). O několik kapitol dál Pán Ježíš říká: *Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne* (J 14,6). Zajiště tyto verše vypovídají mnohé o našem současném životě a setkání s Otcem skrze Krista, ale lze říct, že i ve smrti je Kristus vstupní branou do radostné blízkosti nebeského Otce. Smrti se nemusíme bát, protože na nás nečeká temná a chladná postava Chárona, studená prázdnota ani neosobní nirvána, ale vroucí ruka Ježíšova, aby nás uvedla do hojnosti... (každý si může dosadit svůj oblíbený ekvivalent: pokoje, radosti, lásky, přijetí, života...).

Jakub Škarvan

Příchod k soudu

Kristův soud, poslední soud, to je zvláštní věc. Přejemnějším ze dvou důvodů. Tím prvním je pohled Písma, konkrétně evangelisty Jana, který píše: *Bůh neposlal svého Syna na svět, aby svět soudil, ale aby skrze něj byl svět spasen. Kdo v něho věří, není souzen. Kdo nevěří, je již odsouzen, neboť neuvěřil ve jméno jednorozeného Syna Božího. Soud pak je v tom, že světlo přišlo na svět, ale lidé si zamílovali více tmě než světlo, protože jejich skutky byly zlé.* (J 3,17–19)

Tím druhým faktorem, který klade otazník nad naše běžné představy, je čas. Čas jako součást tohoto světa, jako stvořená, a tedy také konečná charakteristika našeho vesmíru. Učedníci se ptali: „*Pane, už v tomto*

čase chceš obnovit království pro Izrael?“ Řekl jim: „*Není vaše věc znát čas a lbůtu.*“ (Sk 1,6–7)

Potkávám lidi, kteří otázku času pokládají za klíčovou. Láká je zkoumat, kdy by to mohlo nastat, kdy skončí příběh tohoto světa. Dobře rozumíme Písmu, když říkáme, že na tom nezáleží, že tato otázka je podružná. Mám ale za to, že je třeba povědět ještě víc: Nejenže nezáleží na tom, kdy to nastane. Svým způsobem ten konec, ten soud, prožívá náš svět neustále. *Kdo nevěří, je již odsouzen.*

Tím nechci povědět, že by konec našeho věku snad neměl přijít nikdy, že by se nemělo jednat o konkrétní událost, ale jen o nějaký obraz. To ne. Chci ale povědět, že

tato objektivní podoba Kristova posledního příchodu pro nás nemá smysl jako historická událost, ale pouze jako úběžník, jako styčný bod všech tří ostatních příchodů našeho Spasitele.

Jen tam, kde se betlémský příběh a osobní setkání člověka se Spasitelem jak v lidském srdci, tak i v okamžiku smrti (a to nejen té fyzické, tělesné, ale i v každém okamžiku zříkání se sebe sama, umírání sobě samému) spojují v jeden akord lásky, rozkvétá milost. Jako dar, ale současně i jako přirozený důsledek touhy obou zúčastněných stran. Kde se lidské srdce Božím zájmu uzavře, soudí samo sebe. Kdo si ve

svému životě vystačí sám, zůstává sám. Kdo touží po nebeském Otci a Příteli, vstupuje do společenství s ním.

Až jednou skončí svět, přijde Kristus ve své nebeské slávě a zjeví se světu. Ale i všude tam, kde už dnes přijímá lidské srdce Spasitele narozeného v Betlémě a kvůli němu umírá samo sobě, aby se jemu odevzdalo (nejen slovy, ale celým životem), všude tam září Kristova sláva a zjevuje se světu. A andělské chóry jásají radostí, protože v jejich světě nezáleží na čase, ale na míře touhy, lásky a důvěry, vztažené ke Spasiteli světa.

Petr Raus

PROSINEC 2010

SBOROVÁ KRONIKA

*„Neboj se, vždyť já jsem s tebou,
nerozblížej se úzkostlivě,
já jsem tvůj Bůh.“*
Iz 41,10

BLAHOPŘEJEME

KDY	KOMU	PROČ
2. 12.	sestře Jiřině Packové z Brna	88 let
3. 12.	sestře Jarmile Mikyskové z Brna	72 let
8. 12.	bratru Bohuslavu Kučerovi z Brna	84 let
12. 12.	sestře Miluši Maláčové z Bohumilic	75 let
18. 12.	sestře Evě Tesaříkové z Brna	76 let
24. 12.	sestře Svatoslavě Biedermanové z Brna	85 let
25. 12.	sestře Martě Stypové z Brna	85 let
26. 12.	sestře Jaroslavě Princové z Brna	91 let

POŽEHNÁNO BYLO

V neděli 7. listopadu byla pokřtěna **Marie**, dcera sestry **Karolíny Plškové**.

TŘI OHLÉDNUTÍ ZA BRODFESTEM

CELOREPUBLIKOVÝ
SEST Mládeže 2010

BrodFest – Jak to bylo?

BrodFest – skvělá akce!!! Toto bylo základní, co jsem o této akci věděla, když jsem tam jela. Na hlavním nádraží byla spousta mládežníků a uprostřed nich obrovská hromada batohů. Některé mládežníky jsem znala, některé jen tak od vidění, jiné ani to ne. Cesta vlakem utekla rychle, i když cestování vlakem nemám ráda a pokud je jiná možnost, tak volím ji. Teď to ale byl balzám na nervy, vidět, jak mizí velké technické budovy a továrny střídají louky, lesy, sem tam nějaká chaloupka.

Havlíčkův Brod je malé město s krásným historickým jádrem. My jsme šli z vlakového nádraží rovnou do besedního domu, kde jsme se měli zaregistrovat, dostat kartičku se jménem a rozpis seminářů. Besední dům byl naprosto nepřehlédnutelný, nejen pro velkou ceduli „BrodFest“, která visela nad vchodem, ale hlavně kvůli spoustě mladých lidí, kteří se kupili kolem, vevnitř... no prostě všude. Odevšad se ozývalo: „Ahoj! Tebe znám!“ nebo „Tebe jsem tak dlouho neviděl...“ Skoro vám přišlo, že těch 1000 lidí, co se tam sjelo, se zná přinejmenším odmalička. Po registraci jsme vyrazili do škol, kde jsme byli ubytováni. Zrovna naše škola

mi přišla nejdál od besedního domu. Ale byla pěkná, vypadala spíš jako zámek.

Druhý den po příjezdu jsme zahájili krátkým kázáním v besedním domě, kde nám dali taky instrukce k seminářům, které potom následovaly ve školách. Seminářů bylo opravdu hodně a výběr byl těžký. Někdo volil podle zaměření, někdo podle toho, kdo přednášel, a já podle toho, co bylo v naší škole. Po dopoledním semináři byla pauza na oběd. Rozdělili jsme se do různých skupinek, někteří šli do restaurací na náměstí, jiní si vařili. Pak následovaly odpolední semináře. A k večeru jsme měli čas jít si třeba do Kauflandu koupit večeri nebo zajít do pizzerie na pizzu. Večer jsme zakončili večerním kázáním a koncertem, filmem nebo procházkou v parku.

Sobota byla ve znamení sportu. Kdo chtěl, účastnil se různých kolektivních sportů, jako fotbalu, volejbalu, florbalu, ping-pongu, basketbalu atd. Ti, kterým se do sportu moc nechtělo, fandili svým týmům nebo šli na další zajímavé semináře. K večeru se konala štafeta. Každá mládež si vybrala 10 nejnadanějších běžců, zbytek fandil a fotil. O tom, že naše mládež zvolila opravdu dobře, svědčilo první místo, které jsme vybojovali (nebo spíš vyběhali). Úspěch jsme oslavili v pizzerii na náměstí. Šťastní, veselí a najezení jsme se z pizzerie

odebrali opět do besedního domu na evangelizaci.

Nedělní ráno bylo mírně zmatené, někdo se balil, někdo snídal, každý podle toho, jak stíhal. Pak přišlo dopolední kázání a po něm už odjezd domů. Vlakové nádraží v Havlíčkově Brodě praskalo ve švech a České dráhy musely posílit spoje směr Brno a Praha. Cesta zpět by se dala trochu popsat jako sardinková jízda. Po příjezdu do Brna jsme zakončili sjezd závěrečným pokřikem a odebrali se do svých domovů.

Veronika Štiglerová

Semináře

Jelikož jsme byli na akci zvané *Sjezd mládeže*, nyní již tedy BrodFest, tak i témata seminářů byla zaměřena na mládež. A že bylo z čeho vybírat: 44 přednášejících mluvilo o 60 tématech, jako např. „Singl – trápení nebo příležitost?“, „Alkohol“, „Intimní vztah s Bohem“, „Osobní evangelizace“, „Strach“, „Facebook“, „Sedm důvodů proč ne/uzavřít manželství“, „Chození s nevěřícím“, „Povolání ke službě“, „Buď chlap, srabe“, „Tunelovaný Ježíš“, „Víc než jen škola“, „Misie skrz sport“, „Kvalita v uctívání“, „Vztahy v církvi“, „Židovské tance“ a mnoho dalších zajímavých témat. (Některé ze seminářů si můžete poslechnout na stránce www.brodfest.cz.)

Každý mládežník se mohl zúčastnit až pěti takovýchto přednášek, ale jelikož sobota patřila sportům, navštívila většina mládežníků „jen“ tři semináře. Většina přednášejících byla z řad kazatelů či studentů ETS, ale měli jsme

zde i americké řečníky či „amatéry“.

Asi se nebudete divit, že výběr přednášek, na které půjdeme, nám zabral skoro půl hodiny (některým jedincům i déle), ale svých rozhodnutí jsme nelitovali ☺. Z každého semináře jsme si odnesli něco nového, cenného a důležitého do našich dalších dnů s Pánem Bohem v tomto světě a myslím, že s každou přednáškou jsme se k němu nějak přiblížili. A to bylo a je podstatou seminářů na BrodFestu.

Eliška Kořínková

Sportovní den

Neodmyslitelnou součástí sjezdů mládeže bývá sportovní den, kdy mohou mládeže mezi sebou soupeřit v rozličných sportovních odvětvích. Letos jsme měli na výběr například volejbal, fotbal, frisbee, florbal, ping-pong nebo štafetu.

Z naší početné brněnské sestavy jsme se do sportování zapojili téměř všichni (a ti, co nezávodili aktivně, s obrovským nadšením fandili). Naši hoši vytvořili spolu s Trutnovskými florbalové mužstvo. Sice se neumístili na medailové pozici, ale žádný z gólů nenechali soupeřům zadarmo. A mistr pátky Krokouš vybojoval v ping-pongu v obrovské konkurenci bronz! ☺

Jelikož se mezi námi, brněnskými mládežníky a mládežnicemi, nachází i pár jednotlivců, kteří rádi hrají volejbal a více či méně tento sport ovládají, rozhodli jsme se, že se i do tohoto turnaje zapíšeme. Jenže na volejbal je třeba šesti hráčů (respektive sedmi, abychom mohli během hry střídat) a ochotno hrát nás bylo pět: Dadulka a Eliška Kořínkovy, David Raus a Alík a Iva Zachariášovy. Naštěstí se Alíkovi podařilo do našeho týmu „zlanářit“ dva výborné volejbalisty z řad třebečské mládeže: Juru (kterého jsme během turnaje překřtili na „Trenéra“) a Tomáše zvaného Formička (což je vlastně „externí“ Brňák, jelikož tu studuje a chodí do mládeže).

Myslím, že si naši soupeři při pohledu na brněnsko-třebečský tým museli být stoprocentně jisti vítězstvím; jednak jsme byli vzrůstově nejmenší tým, a také jsme měli početní převahu dívek nad hochy.

Ostatní týmy měly sestavu, v níž byl minimální povolený počet dívek, tedy dvě, zatímco u nás jich bylo v mužstvu (nebo spíše ženstvu? ☺) dvakrát tolik. Nečekali jsme ani náhodou, že se proboujeme ze základní skupiny, zvláště při pohledu na naše soupeře. Já jsem dokonce již při pohledu na tabulku s napsanými týmy, kde jsme byli ve skupině spolu s Letovicemi a Ústím n. L., pesimisticky prohlašovala, že si asi moc nezahrajeme. Ale díky maximálnímu hernímu nasazení nás všech, bojovnosti, nezdolnému optimismu a nesehranosti některých soupeřů jsme ze čtrnácti družstev obsadili stříbrnou pozici, o níž se myslím nikomu z nás ani nesnilo.

Člověk by čekal, že kolem páté hodiny odpolední budou již všechna sportovní utkání dobojována a mládežníci budou odpočívat a těšit se na večerní evangelizační program, ale opak byl pravdou. Ještě nás čekal vrchol sportovního dne, běžecká štafeta, pro kterou je třeba šesti běžců a čtyř běžkyň za každou zúčastněnou mládež. Naše družstvo opět tvořili nejen domácí z Kouničky, ale i výše zmíněný Formička a

jeho dvě kamarádky z Třebíče a ještě Pavel (opět „externí“ Brňák) a Lád'a z Trutnova, kteří neměli vlastní tým, a Alík je, podobně jako předtím Formičku, přesvědčil, aby doplnili naši sestavu. Možná si vzpomínáte, že před dvěma roky na sjezdu obsadila brněnská štafeta stříbrné místo. Mysleli jsme si, že takový veleúspěch jen těžko někdy zopakujeme, natož překonáme. A stalo se. Z asi patnácti štafet skončila naše první, čemuž jsme skoro sami nevěřili. Zde ale nutno zdůraznit, že kromě rychlých

nohou běžců a běžkyň k tomuto úspěchu přispělo i nezdolné (a mám dojem, že i nejhlasitější a nejnadšenější) povzbuzování všech našich, co neběželi.

Jsem moc ráda, že kromě duchovního povzbuzení, nových myšlenek z programů a seminářů a spousty veselých zážitků si z BrodFestu můžeme odvážet i vzpomínky na tato krásná sportovní zápolení. Pánu Bohu díky i za to!

Iva Zachariášová

Úspěchy (nejen) Brňáků na BrodFestu

ŠTAFETA

1. místo Jan Kvapil, Martin a Lukáš Kulískovi, Iva a Alík Zachariášovy, Pavel Homolka, Tomáš Formánek + 2 posily z Třebíče a 1 posila z Trutnova

VOLEJBAL

2. místo Eliška a Dadulka Kořínkovy, David Raus, Alík a Iva Zachariášovy, Tomáš Formánek + 1 posila z Třebíče

PING-PONG

3. místo Martin Kulísek

POZVÁNÍ NA VEČÍREK

Obrázky ze Siamu

Otázky pro br. Tomáše Veselého

Jak ses do Siamu (Thajska) dostal a na co z tvého programu na večírku se můžeme těšit?

Do Thajska jsem se dostal služebně a pokusím se ukázat, co mi o objektiv zavadilo (tedy ne úplně vše) a k tomu pár zajímavostí a postřehů a jak to na mne působilo.

A na mé přání, zda by nebylo možné se více rozepsat, jsem obdržela mailem následující odpověď:

V Siamu jsem byl povětšinou v městě, které se nazývá Krungthep mahanakhon amorn rattanakosin mahintara ayutthaya mahadilok phopnopparat rajathani buririom

udomrajaniwet mahasathan amornphimarn avatarsathit sakkathatitaya visnukam prasiť, což je volně přeloženo Město andělů, věčné a nádherné sídlo boha Indry, vznešené město, kde je uloženo devět skvostných drahokamů, královské město s mnoha velkolepými paláci a stavbami, věčné město, kde sídlí bohové a má svůj domov bůh Kriřna, město stvořené bohem Viřnuem.

Zdraví Tomáš,

bytost, jejíž tělesná schrána je vznešeným dílem Božím, kde je uloženo mnoho skvostných orgánů majících různé úkoly, bytost s mnoha vnějšími znaky, které vybudí radostný úsměv na tvářích okolo hledících, bytost, jejíž schrána není věčná, ba naopak chátrá, leč přestože není stvořena Viřnuem a nemá v ní domov bůh Kriřna, přesto je, jak pevně věří, stvořením i domovem Toho, jenž jest nad Bráhmou, Viřnou i Šivou.

Ptala se Lenka Broklová.

V pěknou slunečnou sobotu 13. listopadu se malí dorostenci vydali v hojném počtu (kolem 15 dorostenců a čtyři kmeti) do okolí Rudického propadání. Jaký výlet byl, mi povyprávěl Lukáš Bártl.

Kam jste se s malým dorostem vydali?

Já vlastně nevím, kam přesně to bylo, nejeli jsme moc daleko od Brna, šli jsme do jeskyní.

Co jste všechno dělali?

Zkoumali jsme jeskyně, celkem i dost do hloubky (někde byla dokonce i voda), měli jsme totiž baterky-čelovky. Šplhali jsme taky po skalách a bráli bry, třeba Smradlavé vajíčko.

Co pro Tebe bylo na výletě nejzajímavější?

Ty jeskyně, jak jsme je prolézali, dokonce jsem tam viděl proletět jednoho netopýra.

Luki, děkuji za odpovědi!

Připravila Iva Zachariášová

Povídání vánoční aneb Jak slavíte Štědrý den

Věruška Benešová, 10 let

Pamatuješ si něco z loňských Vánoc?

Že děda dlouho četl z Bible a zpívali jsme koledy.

To bylo na Štědrý den?

Jo, na Štědrý den.

Býváte u babičky a dědečka?

Ne, oni bývají u nás.

Které koledy zpíváte?

Jak jsi krásné, nevinátko, Ondráši, Matuši a Slyšte, slyšte, pastuškové.

A co děláte dopoledne na Štědrý den?

Smažíme kapra, zdobíme stromeček.

Čím ho zdobíte?

Baňkami, ale možná se pokusím něco vyrobit.

A víš, co je to advent?

Čtyři neděle před Štědrým dnem.

Vyrábíte adventní věnec?

Mamka z pichlavýho stromu a vyrábět to je těžký.

Jaké barvy si představíš, když se řekne Vánoce?

Červenou, bílou, modrou a zelenou.

A co jsi loni našla pod stromečkem?

Tavicí pistoli, pastelky, oblečení.

A co byl úplně nejlepší dárek, co jsi kdy k Vánocům dostala?

Když jsem byla malá, dostala jsem od tat'ky vlastnoručně vyrobený auto. Svítilo a ještě ho doteď máme a jezdíme na něm.

Těšíš se na vánoční slavnost?

Těším se.

A míváš trému?

Předtím jo, ale jinak se těším.

Připravila Lenka Brokelová.

DĚTSKÁ VÁNOČNÍ SLAVNOST

z loňské dětské slavnosti

OTÁZKY PRO SESTRU

ANDREU ŠTIGLEROVOU

Co letos nedělní škola připravuje?

Připravujeme docela „normální“ vánoční slavnost. Nejedná se o muzikál, ale bude to vánoční příběh proložený možná větším množstvím písní. Do jednoho příběhu se podle věku a schopností zapojí děti ze všech skupinek. Název zatím nemáme vyjasněný, ale určitě nějaký bude ☺.

Či je to nápad?

Lví podíl na tvorbě má klasický Maka.

Vznikají při přípravě nějaké problémy?

Zatím jsme nacvičili asi tři písně, ale začíná vysvítat problém s hudebním doprovodem. Budeme muset poprosit několik zdatných hudebníků o pomoc. Věříme, že budeme úspěšní.

Co bude na zpracování nejakěnější?

Bude to klasické pásmo s písněmi. Největší akčnost asi zažijeme při jeho nácvičku. Průběh vystoupení bude snad slavnostní, příjemný, radostný – zkrátka vánoční.

Ptala se Lenka Broklová.

sestra Andrea při letošním podzimním sborovém dni

LEGO V BOHUMILICÍCH

Lego v Bohumilicích proběhlo jako na mnoha jiných místech „V POHODĚ“.

Děti i dospělí byli spokojeni, protože si mohli všichni vyhrát s velkou spoustou kostek; doma jich určitě nikdo tolik nemá ☺.

Na dojmy ze stavby se zeptám jednoho velmi oblíbeného účastníka, EDY:

Dáša: Edo, jak se ti líbilo stavět z lega město?

Eda: Nóó, líbilo...

D: A co se ti líbilo nejvíc?

E: Nóó, že jsem si mohl postavit, co mě napadlo, a taky, že tam bylo spooousta dětí.

D: A kolik?

E: Asi tak kolem dvaceti.

D: A znal jsi je všechny?

E: Nóó, na začátku ne, ale ke konci už jsem si povídal se všema. Vždycky jsem se mezi nima prošel a povídali jsme si.

D: Tys měl čas na povídání?

E: Já jo, ale děti stavěly jako o život, taky se jim to povedlo. Postavily KRÁÁÁS-NÉ MĚSTO.

D: A co rodiče, co na to říkali?

E: Někteří tam byli celou dobu s námi a jiní se přišli podívat na

vernisáž. Byla v neděli po bohoslužbě, která se mi taky moc líbila.

D: A co na ní bylo zvláštní?

E: Zvláštní byla celá. Byla totiž pro děti. Jakub si s námi povídal o všem, co jsme se předešlé dny naučili, a zpívali jsme písničky. Nóó a potom jsme se všichni šli podívat na městečko. Přišlo i dost hostů.

D: Děkuji za rozhovor. Jako EDOVI, i nám se stavba města líbila a věříme, že se k nám zase někdy vrátí. Říkali jsme si, že trochu zvýšíme věkovou hranici na 20 let a výše. Abychom si i my rodiče mohli pohrát.

Jak to u nás vypadalo, můžete zhlédnout na www.bohumilice.info.cz nebo na oficiálních stránkách lega.

Tak nashle příště...

Vaši DÁŠA A EDA

bobumilické děti s Edou (druhý zprava)

DĚTSKÝ SBOREČEK

Milí rodiče,

po letech, kdy jsme dětský sboreček neměli, mi vyvstala myšlenka na jeho obnovení. Chtěla bych u nás tuto službu Pánu Bohu i našim dětem znovu obnovit. Z vlastních zkušeností vím, jak moc mi hudba (nejenom přijímaná, ale i mnou vytvářená) činí radost a pomáhá v těžkých chvílích. Zpívání je krásná věc. Naše hlasy jsou darem od Pána Boha, a proto bychom je měli využít k jeho chvále. Je skvělé, že tato služba není závislá na věku. A proto bych chtěla obnovit dětský sboreček, kde děti budou mít šanci naučit se technice zpívání, držení rytmu, poznávání not a hraní na jednodušší hudební nástroje. To vše se jim může hodit v budoucnosti. Nejvíce se však budu snažit o to, aby děti vnímaly texty písní, a tak chválily svým zpěvem Pána Boha již od malička (postupem času by svým zpěvem sloužily i při nedělních shromážděních.)

KDO: Sbořeček by měl být pro děti zhruba od 8 do 13 let, a to i pro nevěřící kamarády a spolužáky vašich dětí. Prosím vás tedy o rozšíření informací i mezi ně. Zkoušky by trvaly zhruba 1 hodinu.

KDY: Předběžný průzkum rozhodl, že zkoušky se budou konat každou neděli po ranním shromáždění s výjimkou neděle, kdy se slaví Večeře Páně.

Pokud tedy máte zájem vy sami nebo víte o někom, kdo by sboreček chtěl navštěvovat, neváhejte se u mě přihlásit. Prosím, obraťte se na mě i v případě veškerých dotazů.

Děkuji!

Eliška Kořínková (vedoucí sborečku)

CD – VESELME SE, KŘEŠŤANÉ

CELOSTÁTNÍ PĚVECKÝ SBOR EFFATHA VYDÁVÁ V TĚCHTO DNECH NOVÉ CD „VESELME SE, KŘEŠŤANÉ“. CD OBSAHUJE STUDIOVÉ I ŽIVÉ NAHRÁVKY DUCHOVNÍCH PÍSNÍ RŮZNÝCH OBDOBÍ I STYLŮ. VĚŘÍME, ŽE SE STANE ŠÍŘITELEM TĚ „DOBŘÍ ZPRÁVY“ U VÁS I MEZI VAŠIMI PŘÁTELI, POKUD VYUŽIJETE CD JAKO DÁREK K VÁNOCŮM. CENA: 160,— KČ.

OBJEDNÁVKY NA: WWW.EFFATHA.CZ/SHOP NEBO J.PETRILAKOVA@CENTRUM.CZ.

PROGRAMY DALŠÍCH SETKÁNÍ

Mládež / úterý 19.15

- 7. 12.: Biblický program (Daniela Kořínková)
- 14. 12.: Pokračování minicyklu o všednosti (Jan Asszonyi)
- 21. 12.: Vánoční mládež

PERIKOPY

- L 21,25–36
- Mt 11,2–15
- J 1,19–28

Veteráni / pondělí 18.30

- 6. 12.: Hyde Park s Anděly (Katka Dadáková)
- 13. 12.: Vánoční veteráni
- 20. 12.: Veteráni se nekonají
- 27. 12.: Veteráni se nekonají

Klub maminek / čtvrtek 10.00

- 2. 12.: Ličení a úprava vizáže (Jan Špilar)
- 9. 12.: Vánoční ozdoby z pedigu (Danka Truksová)
- 16. 12.: Předvánoční ztišení a povídání spojené s ochutnávkou cukroví
- 23. 12.: Klub opadá

Případné informace podají
Sisa Červená (776 744 204)
Jana Baná (721 864 985)
Danka Truksová (737 187 017)

Fotbálek

Každé možné nedělní odpoledne se na hřišti v Ořešíně koná od 15.00 fotbálek. Herní poplatek činí 20 Kč. Informace a přihlášky vždy bud' online <http://cb.cz/brno/mladez/>, nebo osobně Šimon Kadlec (774 804 729) a Filip Kořinec.

Večírky / neděle 17.00

- 5. 12.: Obrázky ze Siamu (Tomáš Veselý)
- 12. 12.: Adventní večírek o Josefovi – otci/neotci Pána Ježíše (připravuje kaz. Jan Asszonyi – program doprovodí písňemi Brněnský ekumenický sboreček)
- 19. 12.: Večírek se nekoná (Dětská vánoční slavnost v 15.00 v hlavním sále)
- 26. 12.: Večírek se nekoná
- 2. 1.: Vánoční večírek (Program se připravuje)

Mimořádná shromáždění

- 25. 12.: 9.00 Hod Boží vánoční (kaz. Jan Asszonyi)
- 31. 12.: 17.00 Silvestrovské shromáždění
- 2. 1. 2011: 9.00 Novoroční pobožnost (kaz. Jan Asszonyi) + Večeře Páně

prosinec

VE SBORU CB KOUNICOVA

PRAVIDELNÉ NEDĚLNÍ POBOŽNOSTI

5. 12.:	9.00	kaz. Jan Asszonyi + Večere Páně – II. adventní neděle
	17.30	večirek (Tomáš Veselý)
12. 12.:	10.00	kaz. Jakub Škarvan – III. adventní neděle
	17.30	večirek (Jan Asszonyi + Brněnský ekumenický sboreček)
19. 12.:	9.00	kaz. Jan Asszonyi – IV. adventní neděle
	15.00	Dětská vánoční slavnost (uvádí Petr Kratochvíl)
26. 12.:	9.00	kaz. Jakub Škarvan
	17.30	večirek není

STŘEDA

BIBLICKÉ A MODLITEBNÍ HODINY

1. 12.:	19.00	kaz. Daniel Komrská – misijní
8. 12.:	19.00	kaz. Jakub Škarvan
15. 12.:	19.00	kaz. Jan Asszonyi
22. 12.:	19.00	br. Petr Raus
29. 12.:	19.00	pobožnost se nekoná

Nedělní škola	pravidelně souběžně s nedělní pobožností
Mladší dorost	každé úterý v 17.00
Starší dorost	každý čtvrtek v 17.00
Mladší mládež – pátečníci	každé úterý v 19.15
Starší mládež – veteráni	každé pondělí v 18.30
Modlitební chvíle	v neděli v 8.20 a ve středu v 18.20
Zkoušky pěveckého sboru	každý pátek v 16.45
Jednání staršovstva	ve středu 8. a 22. 12. ve 20.10
Sesterský odbor	ve středu 1. prosince v 17.15
Klub maminek	každý čtvrtek v 10.00

STANICE

BOHUMILICE / neděle 9.30	BLANSKO / neděle 14.00
5. 12.: Bohumiličtí	
12. 12.: kaz. Jan Asszonyi + VP	
19. 12.: Dětská vánoční slavnost	
25. 12.: kaz. Jakub Škarvan	
26. 12.: kaz. Jan Asszonyi	kaz. Jan Asszonyi